

Γιὰ νὰ εἶμαστε ὅμως δίκαιοι πρέπει ν' ἀφαιρέσουμε ἀπὸ τὰ ἔξοδα τοῦ 1908 590 χιλ. γιὰ ἔξοδα θασῶν καὶ μεταλλείων καὶ ὀρυχείων, ποὺ ὕστερα ἀπὸ τὴ σύσταση τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας δὲ βαρύνουν πιά τὸν προϋπολογισμό τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ 1912 καὶ 1911, ἐνῶ βαρύνουν αὐτὸν στὸ 1908. Καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεση αὐτῆ ἀπὸ τὸ 1908 μένουν ἔξοδα Διοικήσεως τῶν Οἰκονομικῶν ποὺ μποροῦν νὰ συγκριθοῦν ἀμερόληπτα.

1912	1911	1908
7.554 χιλ.	8.114 χιλ.	6.254 χιλ.

Τὸ 1911 λοιπὸν δείχνει ἔξοδα περισσότερα ἀπὸ τὸ 1912 ! Αὐτὸ τὸ χρωστάει στὶς παλιὲς ἀμαρτίες ποὺ πλήρωσε γιὰ χρήσεις τῶν παλιῶν ἐτῶν 1907-1910, ποὺ φτάνουν τὸ ποσὸ τοῦ 1.200 χιλ. Δὲν φαίνεται ὅμως αὐτὸ στοὺς τελειωτικὸς ἀριθμοὺς γιατί τὸ σκεπάζουν τὰ μικρότερα ἔξοδα τῶν προσφύγων, ποὺ θὰ ἔχῃ τὸ 1912.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ὅμως βλέπουμε νὰ ἔχῃ τὸ 1912 ἔξοδα οἰκονομ. διοικήσεως μεγαλύτερα ἀπὸ τὸ 1908 κατὰ 1.300 χιλ. καὶ αὕτῃ ἡ αὐξηση προέρχεται ἀπὸ αὐξηση τῶν ἐξόδων γιὰ προσωπικὸ τοῦ Ὑπογραφείου, καὶ ἰδίως τῶν Ταμείων (744 χιλ.), ὕστερα σὲ αὐξήσεις πάλι τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τελωνείων καὶ τῆς Τελωνειακῆς ἀστυνομίας χάρις στὸν τελευταῖο νόμο περὶ Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας.

(Στὸ ἄλλο φύλλο τέλες (Γ'): τὰ ὑπόλοιπα ἔξοδα καὶ ἡ δημοσιονομικὴ πολιτικὴ μας) Ο ΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

Δευτέρα 9 Γενάρη—Κυριακὴ 15 Γενάρη.

ΡΩΜΑΙ-ΓΚΑ. Μᾶς θύμισαν ὅτι γράψαμε γιὰ τὸ νόμο τῶν κοινοτήτων σὲ ἄλλο φύλλο τοῦ «Νουμά» ὅσα διαβάσαμε γιὰ τὸ πῶς ἔγιναν οἱ ἐκλογές τῶν ἐπιτρόπων στὶς διάφορες ἐνορίες τοῦ Πειραιᾶ. Εἶναι γνωστὸ, πῶς, μὲ τὸ νέο νόμο περὶ ἐνοριῶν, τοὺς ἐπιτρόπους δὲν τοὺς βγάζει πιά τὸ δημοτικὸ συμβούλιο μὰ οἱ ἴδιοι οἱ ἐνορίτες. Ἐγιναν λοιπὸν στὸν Πειραιᾶ στὶς 8 τοῦ μηνὸς οἱ πρῶτες ἐκλογές καὶ δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε πῶς πέτυχε ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου· γιατί ἐξὸν ποὺ ψήφισαν μόλις 5 1)2 0)0 ἀπ' τοὺς ἐνορίτες, ἔγιναν κι ἄλλα σκάνδαλα, ποὺ ἀποδείχνουν πῶς προτοῦ δοθοῦν περισσότερες πολιτικὲς ἐλευθερίες πρέπει νὰ φροντίσουμε νὰ μορφωθεῖ ὁ κόσμος πολιτικὰ γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ τὶς χρησιμοποιήσει. Καὶ γιὰ νὰ μορφωθεῖ σωστὰ πρέπει νὰ βρεθοῦν οἱ ἀφιλόκερδοι ἄνθρωποι ποὺ ν' ἀναλάβουν τὴ δου-

λειὰ αὐτῇ, ποὺ νὰ κάνουν συνειδητοὺς τοὺς καθημερινούς οἰκονομικοὺς ἀγῶνες ἀνάμεσο τῷ διαφόρων τάξεων, ποὺ νὰ κινήσουν σὲ συνεργασία μακριὰ ἀπὸ προσωπικὰ πάθη ὅσους ἔχουν κοινὰ συμφέροντα, ὅσους πολεμοῦν κοινὸν ἐχτρό.



ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΑ. Διαβάζουμε στὶς ἐφημερίδες πῶς στὸ Ναύσταθμο δουλεύουν μέρα νύχτα ταχτικοὶ κι ἑκτακτοὶ τεχνίτες γιὰ νὰ ἐτοιμαστῇ ὡς τὸ Μάρτη δολόκληρος ὁ στόλος μας καὶ πάει στὴν Ἀλεξάνδρεια «πρὸς ἀναρρίπισιν τῆς φιλοπατρίας τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν». Δὲν εἶναι δυνατόν, κ. Βενιζέλε, στὴν Πρωθυπουργία σας νὰ λείψουν τέτοια καραγκιοζιλίκια;



ΤΟ ΝΕΟ ΚΟΜΜΑ. Στὸ «Χρόνος» τῆς Τετάρτης δημοσιεύτηκε τὸ πρόγραμμα ἑνὸς νέου κόμματος ποὺ ὠνισμάστηκε προοδευτικόν. Τὸ πρόγραμμα συμφωνεῖ στὰ περισσότερα σημεῖα μὲ τὶς γνώμες μας· μὴν ξέροντας ὅμως τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς σκοποὺς τοὺς θὰ τηρήσουμε πρὸς τὸ παρὸν ἐπιφυλακτικὴ στάση ἀπέναντί του. Ἐνὰ πρᾶμα τονίζουμε ἀπὸ τῶρα, πῶς ἂν οἱ ἰδρυτὲς τοῦ νέου κόμματος σκέφτονται νὰ ἐργαστοῦν σοβαρὰ καὶ μὲ εὐλικρίνεια, θὰ προσθέσουν στὸ πρόγραμμά τους καὶ τὴν κατάργηση κάθε διάταξης ποὺ περιορίζει τὴ σκέψη — καὶ τὸ κυριώτερο δὲ θὰ ἀνακατωθοῦν στὴν πολιτικὴ προτοῦ μορφώσουν καὶ ὀργανώσουν ἐκείνους, ποὺ τὰ συμφέροντά τους θὰ ἀντιπροσωπεύει τὸ κόμμα.



ΓΛΥΚΕΣ ΜΑΤΙΕΣ. Ἐννοοῦμε αὐτὲς τῶν ἀντιπολιτευόμενων ἐφημερίδων στοὺς ἀρχηγούς τῶν παλιῶν κομμάτων. Μὰ τί νὰ χάνει τὸν κόπο τοῦ κανεῖς νὰ μιλεῖ γιὰ τὰ φύλλα αὐτά; Ὡς τὰ προχτὲς ἔβριζαν τὰ παλιὰ κόμματα καὶ ζητωκραύγαζαν γιὰ τὸ Βενιζέλο. Τώρα σὰν ἔχασαν τὶς ἐλπίδες τοὺς γιὰ προσωπικὰ κέρδη θέλουν πάλι μὲ τρόπο περισσότερο ἢ λιγώτερο εὐσχημο νὰ ξαναγκαλιάσουν τοὺς παλιούς. Ἀρχισε φαίνεται νὰ βγαίνει πάλι εὐωδία ἀπ' τὸ ἀνοιγμα τοῦ πουργιοῦ τοῦ Μαυρομυχάλη — ἴσως γιὰ ἄλλους νὰ ἐξασφαλίστηκε καμμιὰ θέση στὴν ὑπουργικὴ ἀγκαλιά τοῦ Θεοτόκη. Ἔτσι μὲ ἀνορθωτικὸ χαδὰ ἀρχίζουν νὰ ἐξυμνιοῦνται ἕνας ἕνας οἱ παλιοὶ ἀρχηγοί, ποὺ ἄδικα τοὺς πῆρε τὸ ρεῦμα, ἐνῶ αὐτοὶ γιὰ τὶς προσωπικὲς ἀρετὲς τοὺς εἶταν ἀξιοὶ καλλίτερης τύχης! Ἐνας ἀπ' αὐτοὺς εἶταν φυσικὰ κι ὁ κ. Θεοτόκης ποὺ ἐρωτοτροπώντας μὲ τὸ Διευθυντὴ τῆς «Ἀθῆναι» μᾶς παρέχει τὴν ἀπόλαυση νὰ διαβάζουμε τὶς γεροντικὲς σκέψεις καὶ κρίσεις του καὶ τὴν ἐπίκριση τῆς προδοτικῆς πολιτικῆς τοῦ Βενιζέ-

λου. Λογάκια χρυσά, που ιδιάζουν σε γεροντικές αγάπες!



ΤΟ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ. Τὸ Σαβατό-βραδο μοιράστηκαν σὲ πολλές χιλιάδες ἀντίτυπα ἐνὸς προγράμματος συντηρητικῶν, προγράμματος ποὺ ἡ πρώτη του φράση φτάνει νὰ νοιώσει κανεὶς πὼς εἶναι ἔργο ἀνισόρροπου· τὴν παραθέτουμε ἀπαράλλαχτα χωρὶς ἄλλα σχόλια: «Ὁ προορισμὸς τοῦ Ἑλευθέρου Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἐστὶν, ἡ ἀδιάκοπος προσπάθεια πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἀρχαίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους εὐκλείας, καὶ ἡ κραταίωσις αὐτοῦ πρὸς παγίωσιν τῆς εἰρήνης ἐν τῇ ἀνθρωπότητι, διὰ τῆς διαλάμψεως τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, τῶν ἐκπορευθέντων ὑπὸ τῶν ἀρετῶν μεθ' ἧς ὁ Θεὸς περιέκλυσσε τοὺς ἀρχαίους ἡμῶν προγόνους τοὺς λαμπρύναντας διὰ τῆς παιδείας, τῆς τέχνης καὶ τῶν λοιπῶν τοιοῦτων ἀπασαν τὴν ὑφήλιον καὶ στηρίζαντας τὴν θρησκείαν πρὸς ἀγαθοποίησιν τῶν λαῶν».



ΕΞΕΤΣΙΠΩΣΙΑ. Ἔτσι μονάχα μποροῦμε νὰ χαρακτηρίσουμε τὴ διαγωγή τοῦ πρώην ἀπογοητευμένου ἀρχηγοῦ, ποὺ αἰστάνεται, φαίνεται, μέσα τοῦ δρεξή γιὰ δράση! Ὁ κ. Θεοτόκης θὰ εἴπουν καλλίτερο νὰ μὴν ξαναπολιτευτεῖ, γιατί κανένας δὲν αἰστάνεται τὴν ἀνάγκη του· ἢ, ἂν ὁ ἴδιος αἰστανότανε τὴν ἀνάγκη νὰ πολιτευτεῖ, ἔπρεπε τοῦλάχιστο νὰ χεὶ τὴν ἐλικορίνεια καὶ νὰ πεῖ πὼς στὸ παρελθόν, ἂν καὶ μποροῦσε, δὲν ἔκανε τίποτα καὶ πὼς γιὰ τὸ μέλλον ὑπόσχεται νὰ ξεχάσει ὁλότελα τὸν ἑαυτό του τοῦ παρελθόντος καὶ νὰ ἐργαστεῖ γιὰ τὴν ἐπιτυχία ἐνὸς ὀρισμένου προγράμματος ὅχι μὲ τίς ἀόριστες μὲ αἰώνιες μπουρμπουλίες ποὺ ἀνάφερε (οἰκονομίες-στρατὸς καὶ στόλος!) μὲ μὲ ὀρισμένες καθαρὰ ἀρχές, ἐκαίνες ποὺ θὰ εἴταν σύμφωνες μὲ τὴν ἰδεολογία του. Ὅσο δὲν ἔκανε τίποτε ἀπ' τὰ δυὸ αὐτά, ὅσο μάλιστα τολμάει νὰ βγάζει ἀπ' τὸ στόμα του ἀνθρώπος ποὺ ἀνακατεύεται στὴν ἐνεργὸ πολιτική: «δὲν γινώσκω δὲ ἂν ἀπεδόθη τὸ πεμπτημόριον τοῦ 1908 καὶ ἐκεῖνο τοῦ 1909, καθόσον δὲν διεχειρίσθημεν ἡμεῖς τὴν χρῆσιν τοῦ 1908 μέχρι τέλους αὐτῆς καὶ τὴν χρῆσιν τοῦ 1909» — ἀξίζει νὰ ἐξακολουθοῦμε νὰ τὸν θεωροῦμε γιὰ πολιτικὸ πτώμα.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ

Ἡ ΚΟΙΝὴ ΓΝΩΜὴ

ΓΙΑ ΤΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚὴ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ

Φίλε «Νουμά»,

Θυμᾶσαι ἓνα ἀδερφάτο ποὺ ἰδρύθηκε πρόπερσι καὶ τὸ λέγανε «Συντροφία»; Ἄν πέρσι, στὴν ἡρωϊκὴ ἐποχὴ τοῦ Μιστριώτη καὶ τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, δὲν ἐκινήθηκε, δὲν ἐφανερώθηκε οὔτε πρωτότυπα, ὅπως ἔπρεπε, οὔτε κοινὰ — δηλ. δὲ βγήκε νὰ διαπεντέψῃ τὸ εἶναι τοῦ σὰ ζωντανὸ σῶμα, ἢ τοῦλάχιστο σὰν κοινὸ ἐλλαδίτικο, σαλέβει ὁμῶς τώρα. Καὶ νά, τὴν περασμένη Τρίτη, τὸ βράδι, στίς ἑφτά, μαζεφτήκανε, προσκαλεσμένοι, ὅλοι οἱ φίλοι. Καὶ διάβασε πρῶτα ὁ κ. Πετρίδης, ἓνα ἀπ' τὰ τρία μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, τὸν ἀπολογισμὸ τοῦ 911 μαζὶ μὲ λίγα παράπονα καὶ μὲ λίγες γνώμες τους. Εἶπε πὼς δὲν ἔχουμε λεφτά, ἐνῶ μπορούσαμε νὰ ἔχουμε, πὼς μᾶς χρειάζονται μερικὰ ἐπιπλά. Καὶ εἶναι χρέος κάθε φίλου νὰ φέρνεται κάπως πρόθυμα, νὰρχεται δηλ. στὰ γραφεῖα γιὰ νὰ ἀλληλογνωρίζομαστε ἔτσι. Καὶ πὼς πρέπει λιγόλογα νὰ τὰποφασίσουμε νὰ τὸ βαστάξουμε τὸ ἀδερφάτο πραγματικὸ — ὅχι μόνο τὸνομα καὶ καμμιὰ δράση. Ἐπειτα κάποιος ἄλλος τῆς ἐπιτροπῆς θὰ μᾶς διάβαζε ἓνα δῆγημά του — φαίνεται γιὰ τὸ ἐπισημότερο —, ἐμπνέφστηκε ὁμῶς σοφώτερα καὶ ἀντὶς ἀφ' οὗτο ἔκανε μιὰ πρόταση: Νὰ προσδιορίσουμε ποιὸς πρέπει νὰ εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ ἀδερφάτου καὶ ἀνάλογα, ποιὸ τὸ πρόγραμμά του. Ἀκολούθησε συζήτηση λίγα λεφτὰ τῆς ὥρας, καὶ ἡ ἀπόφαση: νὰ ἐκλεχτῇ μιὰ ἐπιτροπὴ γιὰ νὰ σκεφτῇ καὶ νὰ καταρτίσῃ ἓνα πρόγραμμα ποὺ θὰ τὸ παρουσιάσῃ σὲ μιὰ γενικὴ συνεδρίαση νὰ συζητηθῇ, νὰ τροποποιηθῇ καὶ νὰ ψηφιστῇ. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκλέχθηκε καὶ σὲ λίγες μέρες θὰ εἶναι, πιστέω, ἐτοιμῇ. Τώρα, ὅ,τι ἰδέα καὶ ἂν παρουσιάσῃ, τέτοια ἢ ἀλλοιωτική, ἀδιάφορο, ἓνα πρᾶμα εἶναι βέβαιον — πὼς τὸ μέτρο τοῦτο δίνει κουράγιο καὶ ἐλπίδα σ' ὅλους ποὺ τὴν ὀνειρεφτήκανε τὴ συντροφία — συντροφία καὶ ὅχι Κοκκωνιά. Θὰ χαράξουμε ἓνα δρόμο, θὰ ἔχουμε ἓνα σκοπὸ, θὰ μαστε ἀποφασισμένοι κάπου νὰ φτάσουμε. Κι ἀφ' οὗτο μπορεῖ νὰ τὸ πῇ κανεὶς ζωντανάδα — κάτι ἄρχισε νὰ σαλέβῃ ἐντὸς μας.

Τί θὰποφασίσῃ ἡ ἐπιτροπὴ, εἶναι γνωστὸ ἀπὸ τώρα, μπορῶ νὰ πῶ, γιατί ὅλα τὰ παιδιὰ φαίνονται ἀξία ἀρκετὰ ὥστε νὰ ρωτήσουν: Τί σημασία ἔχει ὁ Δημοτικισμὸς; Τί ἔχουμε στὸ νοῦ μας ὅταν ἐτικεταρίζομαστε δημοτικιστὰδες; — Ἀπλούστατη ἡ ἀπάντησις στὸ ρῶτημα: Δημοτικισμὸς — ὅχι τύπος μονάχα — σύθετο ζήτημα· ἀθρωπιστικὸ, κοινωνικὸ, πο-